

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 20 stycznia 2023 r.

Poz. 414

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.15.2023 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 20 stycznia 2023 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r., poz. 40) oraz art. 15 ust. 2 pkt 6, art. 20, art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r., poz. 503 z późn. zm.).

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

Uchwały Nr LIX/476/2022 Rady Miejskiej w Nisku z dnia 21 grudnia 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie cmentarza w Zarzeczcu gm. Nisko.

Uzasadnienie

W dniu 21 grudnia 2022 r. Rada Miejska w Nisku podjęła uchwałę Nr LIX/476/2022 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie cmentarza w Zarzeczcu gm. Nisko.

Weryfikacji zgodność z prawem uchwały rady gminy w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie cmentarza w Zarzeczcu, należy dokonać z uwzględnieniem rozwiązań przyjętych w art. 28 ust. 1 u.p.z.p., który jest przepisem szczególnym w stosunku do art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r., o samorządzie gminnym. Przytoczony przepis u.p.z.p wskazuje przesłanki nieważności uchwały podjętej w tym przedmiocie w zakresie węższym niż w przypadku stwierdzenia nieważności uchwał na podstawie art. 91 ust. 1 i ust. 4 u.s.g. Zgodnie z art. 28 ust. 1 u.p.z.p. istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

W trakcie badania legalności uchwały, organ nadzoru stwierdził, że uchwała narusza w sposób istotny przepis art. 3 i 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1947), § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarzu (Dz. U. z 1959 r. Nr 52, poz. 315), art. 15 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Przedmiotowy plan miejscowy narusza obowiązujące przepisy prawa w zakresie, w jakim nie uwzględnia ograniczeń w użytkowaniu terenów wokół zlokalizowanego na obszarze objętym tym planem cmentarza. W myśl § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarzu, odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone. Biorąc pod uwagę przywołany powyżej przepis rozporządzenia, zauważa się, że plan miejscowy powinien obejmować cały teren pasa izolującego cmentarz od innych terenów. Tylko w ten sposób jest możliwe zabezpieczenie

właściwego zagospodarowania terenu cmentarza i jego pasów izolujących, które nie będą prowadzić do konfliktów przestrzennych.

Przyjęte granice uchwalonego planu w rejonie cmentarza, nie obejmują swym zasięgiem całej strefy ochrony sanitarnej – 50 m od granicy terenu cmentarza, oznaczonego symbolem 1ZC. Ustalając przeznaczenie terenu pod poszerzenie cmentarza w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie doszło do zachowania wskazanej odległości i tym samym doszło do naruszenia zapisów zawartych w § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze. Plan miejscowy nie może zatem obejmować wyłącznie terenu, na którym zakładany będzie cmentarz i częściowo strefy ochrony sanitarnej w odległości 50 m od granicy cmentarza, gdyż jego lokalizacja związana jest z ograniczeniami w zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów leżących w jego bezpośrednim sąsiedztwie. Brak ustalenia strefy ochronnej zgodnie z przywołanym rozporządzeniem w uchwalonym planie miejscowym nie zapewni właściwego zagospodarowania wokół terenu cmentarza. Nie wyodrębnienie strefy ochronnej o wielkości 50 m od cmentarza nie spełnia wymogu przepisu art. 15 ust. 2 pkt 1 i 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w świetle którego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach i szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu.

Mając na uwadze, że ze strefą sanitarną cmentarza wiąże się wprowadzenie zakazu realizacji obiektów budowlanych i ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu, z uwagi na projektowane poszerzenie istniejącego cmentarza, objęcie planem miejscowym wyłącznie terenu, na którym ma być lokalizowany cmentarz i częściowo strefy ochrony sanitarnej w odległości 50 m od granicy cmentarza, w sposób istotny narusza art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503 z późn. zm.) w związku z art. 3 i 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1947);

W dalszej kolejności podnieść trzeba, że w § 12 ust. 1 przyjętej uchwały, ustalono przeznaczenie terenu, oznaczonego w planie symbolem 1ZC/U, pod teren lokalizacji domu przedpogrzebowego, a w § 13 ust. 1 uchwały, wprowadzono przeznaczenie terenu, oznaczonego w planie symbolem 2ZC/U pod teren lokalizacji zaplecza sanitarnego, a więc elementów, których zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych oraz § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 marca 2008 r. w sprawie wymagań, jakie muszą spełniać cmentarze, groby i inne miejsca pochówku zwłok i szczątków, stanowią elementy obowiązkowego zagospodarowania cmentarza.

W związku z powyższym, winny być zachowane, wynikające z § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze odległości przedmiotowych terenów 1ZC/U oraz 2ZC/U od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych.

Ustalenie w planie miejscowym przeznaczenia pod cmentarz oraz elementy stanowiące obowiązkowe zagospodarowanie cmentarza, bez zachowania ww. odległości wraz z ustaleniem w tych odległościach przeznaczenia terenu oraz zasad zagospodarowania gwarantujących możliwość założenia cmentarza, w sposób istotny narusza art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z art. 3 i 5 ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych. Nieodczownym jest wprowadzenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego obejmującym teren cmentarza strefy ochrony sanitarnej wraz z określeniem na jej obszarze ograniczeń w zagospodarowaniu terenów, uniemożliwiających sytuowanie w pobliżu cmentarza zabudowy o określonym charakterze oraz innych obiektów, o których mowa w § 3 ust. 1 cyt. rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej.

Stanowisko takie potwierdza wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 października 2011 r. (II OSK 1624/11): "W tym miejscu wskazać należy, iż gdyby miejscowy plan nie wprowadzał strefy ochronnej o treści określonej w powołanym rozporządzeniu, to realizacja cmentarza mogłaby być niemożliwa. Bowiem między uchwaleniem planu miejscowego, a rozpoczęciem budowy cmentarza właściciele sąsiednich nieruchomości mogliby wybudować obiekty budowlane i tym samym pozbawić gminę możliwości budowy cmentarza. Z tych względów wprowadzenie stref ochronnych dla

terenu zakwalifikowanego w planie pod cmentarz jest uzasadnione i mieści się w treści art. 15 ust. 2 pkt 9 u.p.z.p. (...) Lokalizacja cmentarza nie ogranicza się do terenu, na którym znajdować się będzie strefa grzebalna, lecz obejmuje również obszar stref ochrony sanitarnej, o której mowa w rozporządzeniu."

Zasadnym jest również wskazanie na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 października 2011 r. sygn. akt II OSK 1623/11 gdzie przyjęto, że "ustawa o cmentarzach nie daje podstaw do nieuwzględniania szerokości pasów izolujących teren cmentarny od innych terenów. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie musi obejmować terenu całej gmin. Plan miejscowy może obejmować tylko część gminy, np. przeznaczoną na cmentarz, ale wówczas plan ten musi także obejmować związaną z nim strefę sanitarną."

Mając na uwadze powyższe stwierdzono nieważność Uchwały Nr LIX/476/2022 Rady Miejskiej w Nisku z dnia 21 grudnia 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie cmentarza w Zarzeczu gm. Nisko.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Małgorzata Wąsacz
Zastępca Dyrektora Wydziału Prawnego i Nadzoru